

Streszczenie rozprawy doktorskiej Mgr Agnieszki Serlikowskiej /j.polski/ pt: „ Opłaty i inne należności nakładane przez organy urzędowej kontroli żywności regulowane w unijnym i krajowym prawie żywnościowym”

Przedmiotem pracy doktorskiej jest analiza regulacji unijnych dotyczących opłat i innych należności nakładanych przez organy urzędowej kontroli żywności oraz ocena norm krajowych przez pryzmat tych przepisów.

Rozważeniami objęto opłaty i inne należności regulowane przepisami rozdziału VI rozporządzenia nr 882/2004, których zadaniem jest zapewnienie odpowiednich środków finansowych przeznaczonych na organizowanie kontroli urzędowych, w tym w celu pokrycia kosztów poniesionych w ich ramach. Jednocześnie, biorąc pod uwagę nadchodzące zmiany w prawie unijnym, analiza została rozszerzona o regulacje rozdziału VI rozporządzenia nr 2017/625, które już wkrótce zastąpi rozporządzenie nr 882/2004. W nowym akcie opłaty i inne należności mają na celu już nie tylko zapewnienie dostępności odpowiednich zasobów finansowych niezbędnym właściwym organom do realizacji kontroli urzędowych, ale także zadań związanych z innymi czynnościami urzędowymi.

Celem niniejszej dysertacji jest weryfikacja następującej hipotezy badawczej: pomimo tego, że na szczeblu unijnym prawodawca wprowadzając ogólne reguły finansowania ukł dąży do zagwarantowania realizacji celów prawa żywnościowego i do sprawnej realizacji ukł, to rozwiązania przyjmowane na szczeblu krajowym nie są w wystarczający sposób dostosowane do tych unijnych wymogów, na skutek czego regulacje dotyczące opłat i innych należności nakładanych przez organy ukł nie pozwalają na optymalną realizację ukł.

Realizując cele badawcze, rozważaniom poddano m.in. zasady ustanawiania oraz nakładania opłat i innych należności, które można wyinterpretować z unijnych rozporządzeń, a także funkcje tych instrumentów. Zdecydowano się również wyodrębnić wszystkie opłaty i inne należności nakładane przez krajowe organy urzędowej kontroli żywności i poddać je klasyfikacji wynikającej z powyższych regulacji. Ocenie poddano również problematykę wybranych krajowych opłat i innych należności ze szczególnym uwzględnieniem ich metod obliczania, zakresu realizacji unijnych zasad, a także funkcji oraz praktyki konkretnych organów w tym zakresie.

Analiza przeprowadzona w pracy pozwoliła jednoznacznie potwierdzić hipotezę badawczą. Normy unijne dotyczące ustanawiania oraz nakładania opłat i innych należności są wystarczająco precyzyjne do ich stosowania, a jednocześnie wystarczająco ogólne do korzystania z nich z poszanowaniem autonomii państw członkowskich. Ponadto w obecnym stanie prawnym krajowe regulacje dotyczące opłat i innych należności nakładanych przez organy urzędowej kontroli żywności nie odpowiadają założeniom prawodawcy unijnego dotyczącym jej finansowania.